

—1488

σταντινουπόλει, οπου ταῦτα γράφω, εἰς τῶν πολλῶν ἐκεῖθεν φυγάδων ἡν,
ἐπὶ τῆς νεανικῆς μου ἡλικίας, καὶ οἱ ιατροὶ Φονσέκας, Εβράος, ιερές ἐκεῖσε
ὑπάρχεις, ὡς αὐτὸς ἔλεγε κακογάμενος τοῖς ἑμοῖς γεννήτορσιν ἐν τῷ ιατρεύ-
σιν πολλάνις· ἦν γάρ ιατρὸς τοῦ σπιτίου μας.

Τὸν Ἀλεξανδρείας Γρηγόριον τὸν ΣΤ', πατριαρχεύσαντα ἔτη εἶκοσι πρὸς
τοῖς ἑπτὰ καὶ θυνόντα, διεδέχθη τούτῳ τῷ ἔτει Ἰωακείῳ. ὁ πάνυ, ὃ ἐπὶ ἀ-
γιότητι καὶ θυματουργίᾳ εὐρημούμενος.

Ἐτεῖ σωτηρίῳ 1488.

Διαγενομένου τοῦ ἐνιαυτοῦ ὁ Ραφτὴ πληρώσας μὴ δυνήθεις τὰς ὑπο-
σχεθεῖσας δύο χιλιάδες φλωρίων καθείργυνται, καὶ μηδὲμοθεν ταῦτα ἔχων
ἀποδοῦναι ἐδεῆθη ἵνα ἐσθ' ὅτε τῆς εἰσκτῆς ἐξέργηται φέρων τὰς ἀλύσεις ἐπὶ
τὸν αὐχένα καὶ διὰ τῶν τῆς Πόλεως ὅδῶν ὡς προσαίτης περιοδεύῃ
γρηγορίων αιτήσεως ἔνεκκα οὐ γινομένου ὄντειδον τοῖς πᾶσιν ἐγίγνετο. Καὶ
ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ὃν τελευταῖναν ἀθλίως ἐν τῇ εἰρητῇ τὸν βίον κα-
τέστησε.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Τὰ ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Μαζίμου τοῦ Γ', Νήφω-
νος τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης, καὶ ὁποτερεῦ πατριαρχεία
Διονυσίου τοῦ ἀπὸ Φιλιππουπόλεως.

Συνόδου οὖν ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθείστης προχειρίζεται πα-
τριάρχης ὁ μέγας ἐκκλησιαστὴς Μιχαούλη, ὁ τὴν ἓνα διασχισθεῖς ἐπὶ τοῦ
σουλτάνου Μεγάλου τοῦ Φετίχη, ὡς πόδειζόνται, καὶ μετωνομάσθη Μάζιμος
ὁ λόγιος, ἀνὴρ διαβεβούμένος ἐπ' ἀρετῇ καὶ τὸν τοῦ θεοῦ λαὸν ἐν παιδείᾳ
καὶ νοοθεσίᾳ ποιμανίνων, κατὰ πᾶσαν κυριακὴν καὶ ἑορτὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
τὸν τοῦ θεοῦ λόγον παρέησι διδάσκων· οὗ ἡ φήμη ἔρθησε καὶ εἰς τὰ
ῶτα τοῦ σουλτάνου Μπαγιαζίτην· ὅθεν τίξιωσεν αὐτὸν ὁ σουλτάνος τὸ ιερὸν
Σόμβολον τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως αὐτῷ ἀναπτύξασθαι, προτραπεῖς
εἰς τοῦτο ὑπό τινων νέων Τραπεζούντιων τῶν ἐντὸς τῶν ἀνατόρων αὐτοῖς
διαγόντων καὶ χριστιανίζοντων εἰσέτι, καὶ ταῦτα ὑπὸ τοῦ σίον τοῦ Ἀμ-
βρούτζη. Ἀλλὰ καὶ ὡς, τὸ ἐτάσιον τέλος τῶν δύο χιλ. φλωρίων καὶ τὰ ἐν
τῷ προβλήσει τοῦ νέου πατριάρχου πεντακόσια φλωρία τὰ παρὰ τοῦ Κα-

